

Juf en de jokmonauten Augustus 2009.

Het schooljaar is weer begonnen. De kleuterklas is behoorlijk uitgedund. De grote kinderen allemaal naar groep 3 en wat er dan weer in augustus start, lijkt maar een klein groepje jonge kleine kinderen die heel stil en afwachtend naar de juf luisteren. Juf zingt bijna in haar eentje de hits die vorig schooljaar uit volle borst door de groep werden gezongen en de verhaaltjes in de kring zijn veel korter.

Toch komt het jonge volkje in de loop van de dag helemaal los. 's Middags tijdens het buitenspel zoekt een groepje verkoeling in de bosjes. De bosjes, die de ene keer het piratenhol vormen en de andere keer boeven gevangen houden. Er worden theebransjes gehouden en soepjes van heksen gebrouwen. Maar vandaag heeft het volkje iets nieuws bedacht. Het is een ruimteschip, een raket. En die raket die vliegt naar de maan. Juf vraagt of het ook handig is als er een juf meegaat, maar het volkje vindt dat niet nodig. Ze kijken eerst zelf wel. En daar gaan ze. De jokmonauten weten precies hoe het gaat. Er hoort vuur bij en je telt achterstevoren. En daar gaat de expeditie. Juf zwaait nog, maar de jokmonauten hebben het veel te druk en verdwijnen al gauw in de wolken. Gelukkig duurt het niet lang voor ze terugkeren. Het was geweldig op de maan en een tweede expeditie vertrekt al gauw. Nu mag juf wel mee. Juf vraagt of ze ook speciale kleren aan moet. Dat mag en juf doet haar pyjama aan want die vindt ze wel bij de maan horen. De moonboots trekt ze ook aan en dan gaat ze zitten. Guusje zegt dat de riem wel om moet en dat doet juf. De stuurjokmonaut Pieter geeft Bram opdracht vuur te maken. Dat doen Bram en Gijs met veel dennenappels. Is ook tegen boeven vertelt Bram erbij en juf is helemaal gerustgesteld. Dan telt Nienke af, van 10 terug naar nul en alle jokmonauten tellen mee. En dan gaat de raket op weg. 't Jok wordt kleiner en kleiner. Juf ziet een kabouter die de kleuterklas aan het schilderen is. Maar het is geen kabouter, het is Cor de schilder en hij lijkt net een kabouter. Juf en de jokmonauten zwaaien naar Cor en Cor zwaait terug naar de kinderen in de raket. Dan kijken we omhoog en zien boven de wolken de maan. Nog even en we zijn er. Juf en de jokmonauten stappen uit. Het loopt wel vreemd op de maan. Het lijkt wel of je zweeft. We lopen en zweven wat over de maan en kijken dan naar beneden. En wat zien we daar?? Groep 3 en 4 die van de gym terugkomen. "O jee", zegt juf, "groep 3 komt zo in de kleuterklas en dan is er niemand, hoe moet dat nou?" Juf stelt voor van de maan naar beneden te springen, maar volgens Gijs ben je dan plat. Vlug terug de raket in, aftellen maar weer en terug naar de aarde, naar Terschelling, naar 't Jok. Met een plof landt de raket weer precies in de bosjes en juf en de jokmonauten gaan gauw naar de klas. Daar vertellen ze hun avonturen aan de kinderen van groep 3. Maar die geloven er geen sikkepit van. Juf zegt dat het echt gebeurd is en dat ze zelf mee was, maar nog niet alle kinderen van groep 3 zijn overtuigd. Dan vragen we het aan Cor, die nog steeds staat te schilderen en ook die zegt dat hij de raket echt heeft gezien. Daar wordt de kring toch wel stil van. Heerlijk, de kleuter zit nog steeds in de koppies van die grote groep 3 kinderen en heerlijk, juf heeft zich helemaal uitgeleefd met deze nieuwe klas jokmonauten. Komt wel goed dit schooljaar, zo stil zijn ze uiteindelijk dus toch niet!

